

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010441
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010441.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného P. K. za prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 30.mája 2019 o odvolaní obžalovaného P. K. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/30/2018 zo dňa 28.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného P. K. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/30/2018 zo dňa 28.02.2019 bol obž. P. K. uznaný za vinného z prečinu zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 22.04.2018 v čase medzi 09.51 h do 09.53 h vo vestibule železničnej stanice D., osobná, okres D., bez súhlasu majiteľa si prisvojil mobilný telefón zn. Samsung Galasy Note 4 N 910, IMEI: 3542010644848723, ktorý v tom istom čase v uvedenom priestore zanechal poškodený Q. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., čím mu vznikla škoda vo výške 300,- €.

Za to bol odsúdený podľa § 236 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 49 ods.2 Tr.zák., § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že obžalovaného z trestnej činnosti usvedčujú vykonané dôkazy, medzi ktoré patrí jednak vlastná výpoveď, ako aj výpovede svedkov a ďalšie listinné dôkazy. V prvom rade prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že vo výpovedi obžalovaného sa vyskytujú viaceré rozpory. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal, že predmetný telefón kúpil deň pred skutkom. Nevedel však hodnoverne uviesť, kde tento telefón kúpil, keď príslušníkom PZ opakovane uvádzal rozdielne miesta, kde malo ku kúpe telefónu dôjsť, od koho telefón kúpil, pričom svedkyňa V. P. uviedla, že jej obžalovaný povedal, že ho kúpil od „gadža“. V prípravnom konaní obžalovaný ani nevedel vysvetliť, prečo mal inkriminovaný telefón vo vrecku v čase, keď bol príslušníkmi PZ vyzvaný na ukázanie obsahu vreciek, pričom v tom čase uviedol, že ho zrejme odcudzili asi svedkyne T. P. a jej dcéra a jeho iba zneužili. Usvedčovaný je tiež zhodnými výpoveďami svedkýň T. a V. P., ktoré uviedli, že obžalovaný im telefón ukázal a uviedol, aby ho V. P. odblokovala a rovnako tak obžalovaného z trestnej činnosti usvedčuje výpoveď svedkyne F., ktorá uviedla, že v deň skutku v poobedňajších hodinách jej obžalovaný predmetný mobilný telefón ponúkal ako odplatu za skonsumované jedlo v reštaurácii, ktoré nevedel zaplatiť, s čím nesúhlasila, na čo oznámila vec polícii, kde bol následne predmetný telefón obžalovaného zaistený. Rovnako tak nepravdivá bola i časť obhajoby obžalovaného, ktorú uvádzal, že v kritickom čase bol sám okradnutý a že mu zmizli doklady, pričom podľa správy Oddelenia dokladov OR PZ v Banskej Bystrici obžalovaný nahlásil stratu a nie odcudzenie občianskeho preukazu a to až po skutku dňa 17.5.2018. Taktiež prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že z kamerových záznamov je zrejme, že v kritickom čase poškodený po telefonovaní z predmetného telefónu prišiel do bufetu k železničnej stanici vo D., kde sa v tom čase nachádzal obžalovaný a svedkyne P., následne z bufetu

odišiel a po veľmi krátkom čase sa vrátil a vzápätí nahlásil i stratu telefónu na políciu, ktorý telefón bol napokon nájdený u obžalovaného a bol u neho i zaistený, pričom poškodený si ho opoznal, dokázal ho odblokovať a neboli ani žiadne pochybnosti o práve poškodeného na tento telefón. Z uvedených dôvodov potom prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu zatajovania vecí, keďže si úmyselne prisvojil cudziu vec nie malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálezom, t. j. bez privolenia oprávnenej osoby.

V súvislosti s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu súd konštatuje, že vzal v úvahu skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti 8-krát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, opakovane aj za krádeže, pričom viaceré odsúdenia má zahladené, kde naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/64/2010 zo dňa 03.08.2010 a to za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák., kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý vykonával v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, kedy z výkonu tohto trestu bol prepustený 11.6.2015, pričom mu bola určená skúšobná doba s probačným dohľadom na dobu 3 rokov, t.j. do 11.6.2018. I z tejto skutočnosti je potom zrejmé, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v priebehu plynutia skúšobnej doby (na konci skúšobnej doby). Rovnako tak konštatuje prvostupňový súd, že obžalovaný sa v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil aj priestupku proti majetku spočívajúce v odcudzení tovaru v obchode, za čo mu bolo uložené pokarhanie. V konečnom dôsledku potom súd v prípade obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, kde naproti tomu zistil priťažujúcu okolnosť a to skutočnosť, že už bol v minulosti obžalovaný odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr.zák.). Vzhľadom na túto skutočnosť potom prvostupňový súd upravil trestnú sadzbu a obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, kde pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obž. P. K.. V písomných dôvodoch svojho odvolania uvádza, že nesúhlasí s uznaním viny, nakoľko súd ho odsúdil bez dôkazov. Poukazuje pritom na to, že vo všetkých výpovediach, ktoré sú uvedené v rozsudku, ani jeden zo svedkov neuvádza, že by on telefón našiel, resp. že by ho odcudzil. Svedkovia iba uvádzajú, že telefón u neho videli. Zdôrazňuje tiež skutočnosť, že samotný poškodený si nič nepamätá, že bol tento opitý a že T. P. uviedla, že telefón kúpil a nie našiel. Za tejto situácie preto sám obžalovaný nevie, prečo ho prvostupňový súd odsúdil, keď ani jedna osoba proti nemu nevypovedala, že telefón našiel. Namietá tiež výpovede V. P., nakoľko v kritickom čase nemal s ňou dobré vzťahy, nakoľko jej mal údajne spôsobiť nejaké pomliaždeniny na chatke v A. A., čo súd vôbec nevzal v úvahu. Domáha sa toho, aby krajský súd znovu vec prešetril a opätovne vypočul svedkov a že aj v kritickom čase železničná polícia mu išla po krku a má tiež za to, že T. P. na okresnom súde mala dôvod vypovedať tak, ako vypovedala, pretože bola na neho nahnevaná. Zdôrazňuje pritom, že táto svedkyňa videla, ako kupuje telefón od neznámeho Róma a že on telefón kúpil a nie že ho našiel, resp. že by ho odcudzil. Domáhal sa výpovede nového svedka W. W. a K. K., pretože bol odsúdený okresným súdom bez dôkazov a nespravodlivo a že samotný poškodený bol pod vplyvom alkoholu a preto sa domáha konfrontácie priamo na súde s poškodeným a T. P.

Dňa 28.5.2019, t.j. pred verejným zasadnutím krajský súd obdržal čestné vyhlásenie podpísané T. Z., z ktorého vyplýva, že niekedy v apríli predal obžalovanému mobilný telefón bielej farby zn. Samsung v cene 50,- € a to preto, že telefón bol zablokovaný. V čestnom vyhlásení uviedol, že osoba, ktorej ten telefón predal, má s ním problémy a tak ako občan sa rozhodol vec napraviť, aby nevinný človek za neho neznášal trest. Žiada, aby bol krajským súdom vypočutý na verejnom zasadnutí, pričom sám sa dostaví na verejné zasadnutie.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. V odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi explicitne, presne a správne zhodnotil zistený skutkový stav, o ktorom nemá ani krajský súd žiadne dôvodné pochybnosti, práve naopak, stále meniaci sa obhajoba obžalovaného ako i navrhovaní svedkovia na verejnom zasadnutí pred krajským súdom svedčia o tom, že je to obžalovaný, ktorý sa snaží za akúkoľvek cenu aj za cenu krivých výpovedí vyvinúť zo žalovanej trestnej činnosti. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi presne rozviedol najmä časové súvislosti, kedy došlo k strate mobilného telefónu zo strany poškodeného, kde účastníkom situácie, kedy došlo k strate mobilného telefónu poškodeného bol i samotný obžalovaný. Rovnako tak nepochybne bolo preukázané, že obžalovaný ponúkal inkriminovaný telefón svedkyni F., ktorá podrobne popísala okolnosti, za ktorých jej obžalovaný ponúkal tento mobilný telefón ako aj skutočnosť, že situáciu okamžite nahlásila polícii a polícia zaistila u obžalovaného predmetný mobilný telefón. Všetky tieto údaje, vrátane kamerových záznamov na železničnej stanici preukazujú jednoznačne účasť obžalovaného na žalovanej trestnej činnosti, kedy obžalovaný priamo disponoval dlhší čas s mobilným telefónom, o ktorom vedel, že nie je jeho vlastníctvom. Tento vydal až na zásah polície. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré v plnom rozsahu preukazujú skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené v rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného.

I v súvislosti s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu i v tomto poukazuje krajský súd na úvahy prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení rozsudku, ktoré si rovnako tak krajský súd v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil predmetnej trestnej činnosti v závere plynutia skúšobnej doby z podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, preto uloženie nepodmieneného trestu je správne a zodpovedá i výsledkom ďalšieho dokazovania, rovnako tak je správne i zaradenie odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k navrhovaným dôkazom a k čestnému prehláseniu T. Z. a k dôkazným návrhom obžalovaného uvedeným v odvolaní, krajský súd poznamenáva, že na verejnom zasadnutí bol návrh na výsluch svedka T. Z. zamietnutý vzhľadom na jednoznačne preukázaný iný skutkový stav veci ako tvrdila v čestnom prehlásení táto osoba. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že hoci odvolanie môže byť opreté i o nové skutočnosti a dôkazy a odvolací súd môže doplniť dokazovanie dôkazmi nevyhnutými na to, aby mohol rozhodnúť o odvolaní, krajský súd tento dôkazný návrh zamietol ako zjavne rozporný s preukázanými skutkovými okolnosťami. Toto čestné prehlásenie je zjavne v rozpore so všetkými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní a krajský súd ho považuje iba za účelovú obhajobu obžalovaného. Z týchto dôvodov potom i tento dôkazný návrh zamietol a rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.